

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР

РЕШЕНИЕ № 385 - ИП

от 14 юни 2006 г.

Образувано е производство по чл. 213, ал. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), във връзка с чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и чл. 7 от Закона за административното производство (ЗАП), по прилагане на принудителна административна мярка по чл. 212, ал. 1, т. 1 и 4 от ЗППЦК спрямо “Буливестмънт” АД, гр. София съгласно решение от 30.05.2006 г. на заместник-председателя, ръководещ управление “Надзор на инвестиционната дейност” към Комисията за финансов надзор (КФН). Откритото производство се отнася за принудителна административна мярка по чл. 212, ал. 1, т. 1 и 4 със следното съдържание:

“Задължавам “Буливестмънт” АД, гр. София, да спре за срок от 6 месеца извършването на сделки с акции и компенсаторни инструменти.”

“Задължавам “Буливестмънт” АД, гр. София, да спре за срок от 6 месеца извършването на дейност като регистрационен агент.”

Инвестиционен посредник (ИП) “Буливестмънт” АД е уведомено за откритото спрямо него производство с писмо, изх. № РГ-03-117/8/30.05.2006 г., получено на ръка на същата дата от Петя Иванова Иванова, член на Съвета на директорите на инвестиционния посредник. С цитираното писмо на “Буливестмънт” АД е даден 3-дневен срок за представяне на възражения и обяснения. Указаният срок е изтекъл на 02.06.2006 г.

В срока за представяне на възражения и обяснения във връзка с откритото производство по прилагане на принудителна административна мярка такива не са внесени в КФН.

Изпълнителният директор на “Буливестмънт” АД, Кръстьо Кръстев, е внесъл обяснения и възражения, относно решението на зам.-председателя, ръководещ управление “Надзор на инвестиционната дейност”, за прилагане на принудителна административна мярка, на 05.06.2006 г. с писмо, вх. № РГ-03-117/8.

Въпреки представянето на обяснения и възражения три дни по-късно от установения срок, на основание чл. 11, ал. 1 от ЗАП представените възражения са обсъдени в настоящото решение.

След преценка на наличната информация и обстоятелствата по случая:

От фактическа страна, приемам за установено следното:

I. На основание Заповед № 346/25.11.2005 г. на Заместник-председателя, ръководещ Управление “Надзор на инвестиционната дейност” при КФН, беше извършена проверка на “Буливестмънт” АД. По време на проверката се констатира следното:

1. При проверка на комплект документи по договор за сделки с ценни книжа и компенсаторни платежни средства № 3505/09.11.2005 г. се установи, че същият е сключен чрез пълномощник – Георги Иванов Велев. Посоченото лице е единствен наследник на

Тота Цвяткова Кишова, съгласно удостоверение за наследници № АО-425/ 19.05.2005 г., издадено от кметството на с. Дерманци, общ. Луковит.

В отговор на наше запитване, кметство с. Дерманци уведомява, че посоченото удостоверение за наследници е издадено от кметството и е подпечатано с неговия печат, но наследодателите на починалото лице не са вписани в регистрите на кметство Дерманци. *„Посоченото в удостоверението лице е посочено като наследник въз основа на подадена молба – декларация”*. Видно от представеното копие на молба – декларация, същата е подадена от Мануш Йорданов Цветков на 19.05.2005 г., който е декларирал, че след смъртта на Тота Цвяткова Кишова неин наследник е Георги Иванов Велев – племенник.

Съгласно получена справка от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване” (ГРАО) Георги Иванов Велев е починал на 26.09.2002 г., т. е. три години преди сключването на горепосочения договор, подписан от лицето в качеството му на пълномощник.

Поръчката по горепосочения договор № 13434 е получена на 11.11.2005 г., като сделката за продажба на 3000 броя поименни компенсационни бонове (ПКБ) е сключена същия ден. Сумата от продажбата на ПКБ е изплатена „лично” на лицето с разходен касов ордер от 16.11.2005 г.

Съгласно писмени обяснения от 11.01.2006 г. на Димитринка Костова – брокер на ИП, която е приела договора и поръчките, самоличността на клиента е удостоверена *„с снимане на личната му карта и подпис на копие от негова страна. Потвърждението по сделката е връчено на клиента при изплащане на сумата.”* Димитрина Костова посочва, че не си спомня дали клиентът лично пред нея е подписал договора.

Съгласно писмени обяснения от 12.01.2006 г. на Ива Тодорова – лице от отдела за вътрешен контрол, сумата по РКО в размер на 1 964.83 лв. е изплатена от нея. Същата е попълнила част от реквизитите на РКО и не може да си спомни *„дали лично е изплатила сумите, тъй като е минало доста време от датата на плащане.”* Лицето посочва също, че *„При плащане на сумите съм проверявала лично самоличността на клиентите, съгласно изискванията на действащото законодателство”*.

Сключвайки договор с лице, което не би могло да бъде Георги Иванов Велев, тъй като към този момент същото е било починало, Димитринка Костова, действайки от името на ИП, не е проверила самоличността на Георги Иванов Велев - клиент на ИП, въпреки, че е декларирала, че е сторила това. Налице е нарушение на чл. 12, ал. 2 от Наредба № 1 за изискванията към дейността на инвестиционните посредници (Наредба № 1).

Димитринка Костова, в качеството си на лице по чл. 21, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 (брокер) е сключила договор с лице, което не би могло да е Георги Иванов Велев, предвид обстоятелството, че към момента на подписването на договора, същият е бил вече починал, като не е изисквала лично от Георги Иванов Велев - клиент на ИП да представи, както и да подпише всички необходими документи по чл. чл. 12, 13 и 16 от Наредба № 1, което е била длъжна да стори - документите по горесцитираните членове Димитрина Костова е изисквала и са подписани от друго лице.

Димитринка Костова е била длъжна да **не сключи** договора по чл. 12, ал. 1 от Наредба № 1. С тези си действия, Димитринка Костова, действайки от името на ИП, е нарушила изискванията на чл. 17, ал. 1, предложение първо от Наредба № 1, а именно: *“Инвестиционният посредник не може да сключи договора по чл. 12, ал. 1, ако клиентът или негов пълномощник не е представил и не е подписал всички необходими документи по чл. 12, 13 и 16,...”*

Във връзка с гореизложеното, на лицето по чл. 21, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 - брокер, към инвестиционен посредник “ Буливестмънт” АД, гр. София, Димитринка Стоянова Костова са съставени 3 броя актове за установяване на административно нарушение.

2. При проверка на комплект документи по договор за извършване на дейност като регистрационен агент № R3526/09.11.2005 г., сключен с Валентин Маринов Михайлов се установиха следните факти:

Съгласно получена справка от ГРАО, Валентин Маринов Михайлов е починал на 07.07.2005 г., т. е. четири месеца преди сключването на горепосочения договор, подписан от лицето „лично“.

За посредника договорът е подписан от Ивайло Кръстев Йолов – лице по чл. 21, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1. Лицето е удостоверило и проверката на самоличността на клиента, съгласно изискването на чл. 12, ал. 2 от Наредба № 1.

Сключвайки договор с лице, което не би могло да бъде Валентин Маринов Михайлов, тъй като към този момент същото е било починало, Ивайло Йолов, действайки от името на ИП, не е проверил самоличността на Валентин Маринов Михайлов - клиент на ИП, въпреки, че е декларирал, че е сторил това. Налице е нарушение на чл. 12, ал. 2 от Наредба № 1.

Ивайло Йолов, в качеството си на лице по чл. 21, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 е подписал декларация по чл. 35, ал. 3 от Наредба № 1, с което е декларирал, че лицата /титулярите/ са подписали необходимите документи в негово присъствие, след като е проверил самоличността им. Предвид обстоятелството, че към момента на подписването на договора, Валентин Маринов Михайлов е бил вече починал, документите по сключения договор за извършване на дейност като регистрационен агент са подписани от друго лице.

3. Декларацията по чл. 19 от Наредба № 1, приложена към поръчка № 13721, по договор за сделки с ценни книжа 3640/21.11.2005 г., сключен със Стефана Йорданова Янкова, видно от представените копия, е подписана от лицето по чл. 21, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 – Ивайло Йолов, а не от клиента.

Налице е липса на декларация подписана от клиента, с което е нарушена разпоредбата по чл. 19, ал. 1 от Наредба № 1 – не е изискано от клиента да декларира обстоятелствата, посочени в чл. 19, ал. 1 от Наредба № 1. На Ивайло Йолов са съставени 2 акта за установяване на административни нарушения по чл. 19, ал. 1 и чл. 35, ал. 3 от Наредба № 1.

Липсата на декларация не е установена и от лицето от отдела за вътрешен контрол, извършило проверка на документите, съгласно чл. 54б, ал. 4, във връзка с ал. 1 от Наредба № 1. В протокол за извършена проверка на приетите поръчки и документите представени и съставени във връзка с тях, за периода 21.11.2005 – 25.11.2005 г. (когато е приета и посочената по – горе поръчка), Петя Петкова – лице от отдела за вътрешен контрол в офиса в гр. Плевен е отбелязала „*Констатирани нарушения при извършването на проверката: НЯМА*“.

Нарушена е разпоредбата на чл. 54б, ал. 1, във връзка с ал. 3 от Наредба № 1, като при проверката не е констатирано извършено нарушение при сключване на договор за сделки с ценни книжа и подаване на поръчка. На Петя Николаева Петкова е съставен един акт за установяване на административно нарушение по чл. 54б, ал. 1 от Наредба № 1.

4. Към сключените договори за сделки с ценни книжа и декларациите по чл. 12, ал. 2 от Наредба № 1 е съставен документ от лице от отдела за вътрешен контрол, удостоверяващ извършената проверка за съответствие с изискванията на ЗППЦК, на актовете по прилагането му и на вътрешните правила, съгласно чл. 12, ал. 3 от Наредба № 1.

Върху декларациите по чл. 12, ал. 3 от Наредба № 1, съставени към договори № № 3442/02.11.2005; 3451/07.11.2005; 3489/09.11.2005; 3494/ 09.11.2005; 3495/09.11.2005; 3479/09.11.2005;3505/09.11.2005; 3467/09.11.2005; 3604/16.11.2005; 3661/23.11.2005; 3658/23.11.2005; 3662/23.11.2003; 36732/24.11.2005; 3687/28.11.2005; 3690/28.11.2005 вместо саморъчен подпис на лицето от отдела за вътрешен контрол Ива Георгиева Тодорова, са положени печати с подпис на посоченото лице. Не следва да се приеме, че

лицето от отдела за вътрешен контрол Ива Георгиева Тодорова е извършило проверка за съответствие на договора по чл. 12, ал. 1 от Наредба № 1 и декларацията по чл. 12, ал. 2 от Наредба № 1, със ЗППЦК, актовете по прилагането му и вътрешните актове на посредника, тъй като липсва валидно съставен документ за извършената проверка, съответно липсват доказателства, че в действителност проверка е извършена от лицето от отдела за вътрешен контрол.

В хода на проверката се установиха факти, указващи, че лицата от отдела за вътрешен контрол при инвестиционния посредник не изпълняват ефективно своите задължения.

5. Част от приложените към договорите за сделки с ценни книжа и компенсаторни платежни средства копия от документи за самоличност на клиента не са заверени в съответствие с изискването на чл. 13, ал. 4 от Наредба № 1, с полагане на надпис „вярно с оригинала”, дата и подпис на лицето извършило заверката. При заверката на документите за самоличност по посочените договори от лице от отдела за вътрешен контрол липсва дата на заверката, а в част от случаите вместо подпис е положен печат с подписа му.

Липсата на дата на заверката пречатства установяването на обстоятелството дали документът за самоличност е представен при подписване на договора, съответно дали тогава е проверена самоличността на клиента.

Полагането на печат с подписа на лицето от отдела за вътрешен контрол Ива Георгиева Тодорова, от друга страна не гарантира, че заверката действително е извършена от посоченото лице, още повече, че чл. 13, ал. 4 от Наредба 1 (по реда, на който се извършва заверката), изрично изисква да бъде положен **подпис** от лицето, което извършва заверката.

Ива Георгиева Тодорова не е завершила копията от личните карти на клиентите по горепосочените договори, с което е нарушила изискванията на чл. 52, ал. 2, предложение второ, във връзка с чл. 52, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1. На Ива Тодорова са съставени 4 акта за установяване на административни нарушения по чл. 12, ал. 3, чл. 40, ал. 4 и чл. 52, ал. 2 от Наредба № 1.

6. При проверка на комплект документи по сключена сделка с Гена Илиева Кочкова, ЕГН 3303127274 се установи, че Евгения Мишева Микова, действайки от името на инвестиционен посредник “ Буливестмънт” АД, гр. София, в качеството си на лице по чл. 21, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1, е сключила на 20.12.2005 г. договор за сделки с ценни книжа и компенсаторни платежни средства № 3915 в гр. Ботевград, с Гена Илиева Кочкова, ЕГН 3303127274. В писмени обяснения от 01.02.2006 г. Евгения Мишева Микова потвърждава, че тя е сключила договор № 3915 с Гена Илиева Кочкова и че подписът, положен на договора, е неин и, че според нея договорът е подписан от клиента, но не в нейно присъствие и не се е срещала лично с лицето, както и не е проверила самоличността на клиента. Видно от информация, предоставена от МВР, с писмо, изх. № УВ-106/20.01.2006 г., изискана от КФН с писмо, изх. № 04-02-06/17.01.2006 г., лицето Гена Илиева Кочкова, ЕГН 3303127274, е починало на 14.06.2002 г., т.е. три години преди сключването на горепосочения договор, подписан „лично” от лицето.

Поръчка № 14145 по горепосочения договор е подадена на 21.12.2005 г., като сделката за продажба на 25 броя акции на ХАД „Булстрад инвест” е сключена в деня на подаването на поръчката. Сумата от продажбата на акциите е изплатена „лично” на лицето, с разходен касов ордер от 27.12.2005 г.

Във връзка с гореизложеното, на лицето по чл. 21, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1, към инвестиционен посредник “ Буливестмънт” АД, гр. София, Евгения Мишева Микова са съставени 3 броя актове за установяване на административно нарушение.

7. При проверка на комплект документи по сключена сделка с Николина Цветанова Цветкова, ЕГН 5507231919, като наследник на Никола Петков Ценовски се установи, че в

качеството си на лице по чл. 21, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1, действайки от името на инвестиционен посредник "Буливестмънт" АД, гр. София, Станимир Стефанов Пандурски е сключил на 11.10.2005 г. договор за сделки с ценни книжа и компенсаторни платежни средства № 3373 в гр. София, с Николина Цветанова Цветкова, ЕГН 5507231919, като наследник на Никола Петков Ценовски, съгласно удостоверение за наследници № 674/22.06.2005 г., издадено от община Искър, кметство село Писарово. С писмо, вх. № 06-00-96/21.12.2005 г., кметът на село Писарово потвърждава, че посоченото удостоверение за наследници е издадено от кметство Писарово и посоченото в удостоверението лице е действителният наследник на Никола Петков Ценовски, който е вписан като наследодател в регистрите на кметството.

Към комплекта документи по горната сделка за продажба на 21 199 броя поименни компенсационни бонове е приложена лична карта на Николина Цветанова Цветкова с № 119426620, издадена от МВР Враца на 27.05.2003 г. Видно от информация, предоставена от МВР, с писмо, изх. № УВ-116/23.01.2006 г., изискана от КФН с писмо, изх. № 04-02-07/17.01.2006 г., горната лична карта е със статус унищожена. Към датата на сключване на сделката, Николина Цветанова Цветкова има издадена валидна лична карта № 190982672, издадена от РДВР Враца на 16.08.2005 г.

С писмо, изх. № 92-00-44/20.01.2006 г., КФН изиска информация от Николина Цветанова Цветкова дали тя лично е сключила горепосочения договор, дали лично е подала поръчките към него и дали лично е получила сумите, посочени в приложените към комплекта документи разходни касови ордери. С писмо, вх. № 92-00-44 от 27.01.2006 г., Николина Цветанова Цветкова отговаря, че не е сключвала горепосочения договор, не е подавала поръчки и не е получавала сумите от продажбата на 21 199 броя поименни компенсационни бонове, както и че не е предавала на лицето по чл. 21, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 към „Буливестмънт“ АД Станимир Пандурски удостоверение за наследници.

8. При проверка на комплект документи по сделка с Величко Йончев Танов, ЕГН 3811091922, като наследник на Йончо Танов Станчев се установи, че действайки в качеството си на лице по чл. 21, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1, от името на инвестиционен посредник "Буливестмънт" АД, гр. София, Станимир Стефанов Пандурски е сключил на 03.10.2005 г. договор за сделки с ценни книжа и компенсаторни платежни средства № 3330 в гр. София, за продажба на 14 526 броя поименни компенсационни бонове с Величко Йончев Танов, ЕГН 3811091922, като наследник на Йончо Танов Станчев, съгласно удостоверение за наследници № У-91/04.05.2005 г., издадено от кметство село Сухаче, община Червен бряг, област Плевен.

С писмо, изх. № 06-00-85/12.12.2005 г., КФН изиска информация от кметство село Сухаче относно издаденото удостоверение за наследници на Йончо Танов Станчев. В писмо, вх. № 06-0085/19.12.2005 г., кметът на село Сухаче твърди, че горепосоченото удостоверение за наследници не е издадено от кметство село Сухаче и под този номер в кметството фигурира друго удостоверение за наследници, както и че посочените в удостоверението наследници не фигурират в регистрите на с. Сухаче.

С писмо, изх. № 92-00-43/20.01.2006 г., КФН изиска информация от Величко Йончев Танов дали той лично е сключил горепосочения договор, дали лично е подал поръчките към него и дали лично е получил сумите, посочени в приложените към комплекта документи разходни касови ордери. С писмо, вх. № 92-00-44 от 27.01.2006 г., Величко Йончев Танов отговаря, че не е сключвал горепосочения договор, не е подавал поръчки и не е получавал сумите от продажбата на 14 526 броя поименни компенсационни бонове, както и че не е предавал на лицето по чл. 21, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 към „Буливестмънт“ АД Станимир Пандурски удостоверение за наследници. В допълнение към горното писмо, с писмо, вх. № 92-00-43 от 28.01.2006 г., Величко Йончев Танов

уведомява КФН, че „в началото на месец октомври 2005 г. личната му карта е била открадната и седмица след това му е била подхвърлена в дворното място, където живее в село Глава”, както и че „всички документи, които ми изпратихте ви уверявам, че не съм подписвал нито един от тях....не съм получил стотинка от всичко това”.

При проверка на комплект документи по сделка с Младен Цветков Младенов, ЕГН 3709283242, като наследник на Младен Христов Иванов се установи, че действайки в качеството си на лице по чл. 21, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1, от името на инвестиционен посредник “Буливестмънт” АД, гр. София, Станимир Стефанов Пандурски е сключил на 21.10.2005 г. договор за сделки с ценни книжа и компенсаторни платежни средства № 3412 в гр. София, за продажба на 57 613 броя поименни компенсационни бонове с Младен Цветков Младенов, ЕГН 3709283242, като наследник на Младен Христов Иванов, съгласно удостоверение за наследници № У-137/28.06.2005 г., издадено от кметство село Лехчево, община Бойчиновци, област Монтана.

С писмо, вх. № 06-00-103/20.12.2005 г., кметът на село Лехчево потвърждава, че посоченото удостоверение за наследници е издадено от кметство Лехчево и посоченото в удостоверението лице е действителният наследник на Младен Христов Иванов, който е вписан като наследодател в регистрите на кметството.

С писмо, изх. № 92-00-84/23.01.2006 г., КФН изиска информация от Младен Цветков Младенов дали той лично е сключил горепосочения договор, дали лично е подал поръчките към него и дали лично е получил сумите, посочени в приложените към комплекта документи разходни касови ордери. С писмо, вх. № 92-00-84 от 28.01.2006 г., Младен Цветков Младенов отговаря, че не е сключвал горепосочения договор, не е подавал поръчки и не е получавал сумите от продажбата на 57 613 броя поименни компенсационни бона. Младен Цветков Младенов твърди, че не е посещавал офиса на ИП „Буливестмънт” АД и не познава лицето Станимир Пандурски, както и че подписът върху приложените към писмото документи не е негов.

9. При проверка на комплект документи по сключена сделка с Георги Костадинов Петровски, ЕГН 2302287229, се установи, че действайки в качеството си на лице по чл. 21, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1, Станимир Стефанов Пандурски от името на инвестиционен посредник “Буливестмънт” АД, гр. София, е сключил на 07.11.2005 г. договор за сделки с ценни книжа и компенсаторни платежни средства № 3451 в гр. София, с Георги Костадинов Петровски, ЕГН 2302287229. В писмени обяснения от 24.01.2006 г., Станимир Стефанов Пандурски потвърждава, че той е сключил договор № 3451 с Георги Костадинов Петровски. Видно от информация, предоставена от МВР, с писмо, изх. № УВ-116/23.01.2006 г., изискана от КФН с писмо, изх. № 04-02-07/17.01.2006 г., лицето Георги Костадинов Петровски, ЕГН 2302287229, е починало на 22.10.2001 г., т. е. четири години преди сключването на горепосочения договор, подписан „лично” от лицето.

Поръчка № 13337 по горепосочения договор е подадена на 07.11.2005 г., като сделката за продажба на 25 броя акции на „Стара планина Холд” АД е сключена на 08.11.2005 г. Сумата от продажбата на акциите е изплатена „лично” на лицето с разходен касов ордер от 14.11.2005 г. В писмено обяснение от 12.01.2006 г., Ива Георгиева Тодорова, лице от отдела за вътрешен контрол на „Буливестмънт” АД, твърди, че „сумата е изплатена от нея, като не може да си спомни дали лично е изплатила сумите, тъй като е минало доста време от датата на плащане. При плащане на сумите е проверила самоличността на клиента, съгласно изискванията на действащото законодателство”.

Към комплекта документи е представена лична карта на Георги Костадинов Петровски с № 136528627, издадена от МВР гр. Ботевград. Съгласно писмо на МВР, изх. № УВ-116/23.01.2006 г., лицето Георги Костадинов Петровски е притежавал лична карта с друг номер, а именно № 168563671, издадена от МВР гр. София на 21.07.2000 г.

10. При проверка на комплект документи по сключен договор с лицето Димитър Гергов Маринковски, ЕГН 1702277223 се установи, че действайки в качеството си на лице по чл. 21, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 Станимир Стефанов Пандурски, от името на инвестиционен посредник “Буливестмънт” АД, гр. София, е сключил на 07.11.2005 г. договор за сделки с ценни книжа и компенсаторни платежни средства № 3449 в гр. София, с Димитър Гергов Маринковски, ЕГН 1702277223. В писмени обяснения от 24.01.2006 г., Станимир Стефанов Пандурски потвърждава, че той е сключил договор № 3449 с Димитър Гергов Маринковски. Видно от информация, предоставена от МВР, с писмо, изх. № УВ-116/23.01.2006 г., изискана от КФН с писмо, изх. № 04-02-07/17.01.2006 г., лицето Димитър Гергов Маринковски, ЕГН 1702277223, е починало на 25.12.1999 г., т.е. шест години преди сключването на горепосочения договор, подписан от лицето.

Към комплекта документи е представена лична карта на Димитър Гергов Маринковски с № 142784629, издадена от МВР гр. Ботевград на 13.07.2000 г., т.е. след смъртта на лицето. Съгласно писмо на МВР, изх. № УВ-116/23.01.2006 г., лицето Димитър Гергов Маринковски е притежавал граждански паспорт с № А4194311 и не му е била издавана лична карта.

11. При проверка на комплект документи по сключена сделка с Димитър Георгиев Иванов, ЕГН 2911044028, се установи, че действайки в качеството си на лице по чл. 21, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 Станимир Стефанов Пандурски, от името на инвестиционен посредник “Буливестмънт” АД, гр. София, е сключил на 19.09.2005 г. договор за сделки с ценни книжа и компенсаторни платежни средства № 3305 в гр. София, с Димитър Георгиев Иванов, ЕГН 2911044028. В писмени обяснения от 24.01.2006 г., Станимир Стефанов Пандурски потвърждава, че той е сключил договор № 3305 с Димитър Георгиев Иванов и че лично е проверил самоличността на клиента, и за установяване на самоличността на клиента е сверявал личната карта с клиента. Видно от информация, предоставена от МВР, с писмо, изх. № УВ-116/23.01.2006 г., изискана от КФН с писмо, изх. № 04-02-07/17.01.2006 г., Димитър Георгиев Иванов, ЕГН 2911044028, е починал на 14.06.2005 г., т.е. три месеца преди сключването на горепосочения договор, подписан „лично” от лицето.

Поръчка № 12952 по горепосочения договор е подадена на 19.09.2005 г., като сделката за продажба на 25 броя акции на „Стара планина Холд” АД е сключена на 20.09.2005 г. Сумата от продажбата на акциите е изплатена „лично” на лицето с разходен касов ордер от 27.09.2005 г. В писмено обяснение от 12.01.2006 г., Ива Георгиева Тодорова, лице от отдела за вътрешен контрол на „Буливестмънт” АД, твърди, че „сумата е изплатена от нея, като не може да си спомни дали лично е изплатила сумите, тъй като е минало доста време от датата на плащане. При плащане на сумите е проверила самоличността на клиента, съгласно изискванията на действащото законодателство”.

II. Предвид констатираните факти бяха съставени актове за установяване на административни нарушения (АУАН), както следва:

1. АУАН № Р-06-31/01.02.2006 г. на Ива Георгиева Тодорова за нарушение на чл. 12, ал. 3 от Наредба № 1 (установени са 13 нарушения), издадено е наказателно постановление № Р-10-49/09.03.2006 г.

2. АУАН № Р-06-32/01.02.2006 г. на Ива Георгиева Тодорова за нарушение на чл. 40, ал. 4 от Наредба № 1 (установени са 11 нарушения), издадено е наказателно постановление № Р-10-48/09.03.2006 г.

3. АУАН № Р-06-33/01.02.2006 г. на Ива Георгиева Тодорова за нарушение на чл. 40, ал. 4 от Наредба № 1 (установени са 18 нарушения), издадено е наказателно постановление № Р-10-47/09.03.2006 г.

4. АУАН № Р-06-46/01.02.2006 г. на Ива Георгиева Тодорова за нарушение на чл. 52, ал. 2 от Наредба № 1 (установени са 10 нарушения), издадено е наказателно постановление № Р-10-46/07.03.2006 г.

5. АУАН № Р-06-47/01.02.2006 г. на Петя Николаева Петкова за нарушение на чл. 54б, ал. 1 от Наредба № 1 (установено е 1 нарушение), издадено е наказателно постановление № Р-10-40/07.03.2006 г.

6. АУАН № Р-06-28/01.02.2006 г. на Евгения Мишева Микова за нарушение на чл. 17, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 (установено е 1 нарушение), издадено е наказателно постановление № Р-10-43/07.03.2006 г.

7. АУАН № Р-06-29/01.02.2006 г. на Евгения Мишева Микова за нарушение на чл. 18, ал. 8 от Наредба № 1 (установено е 1 нарушение), издадено е наказателно постановление № Р-10-44/07.03.2006 г.

8. АУАН № Р-06-27/01.02.2006 г. на Евгения Мишева Микова за нарушение на чл. 12, ал. 2 от Наредба № 1 (установено е 1 нарушение), издадено е наказателно постановление № Р-10-45/07.03.2006 г.

9. АУАН № Р-06-19/01.02.2006 г. на Ивайло Кръстев Йолов за нарушение на чл. 19, ал. 1 от Наредба № 1 (установено е 1 нарушение), издадено е наказателно постановление № Р-10-28/01.03.2006 г.

10. АУАН № Р-06-20/01.02.2006 г. на Ивайло Кръстев Йолов за нарушение на чл. 35, ал. 3 от Наредба № 1 (установено е 1 нарушение), издадено е наказателно постановление № Р-10-29/01.03.2006 г.

11. АУАН № Р-06-21/01.02.2006 г. на Димитринка Стоянова Костова за нарушение на чл. 12, ал. 2 от Наредба № 1 (установено е 1 нарушение), издадено е наказателно постановление № Р-10-30/01.03.2006 г.

12. АУАН № Р-06-22/01.02.2006 г. на Димитринка Стоянова Костова за нарушение на чл. 17, ал. 1 от Наредба № 1 (установено е 1 нарушение), издадено е наказателно постановление № Р-10-32/01.03.2006 г.

13. АУАН № Р-06-23/01.02.2006 г. на Димитринка Стоянова Костова за нарушение на чл. 18, ал. 8 от Наредба № 1 (установени са 2 нарушения), издадено е наказателно постановление № Р-10-31/01.03.2006 г.

По съставените АУАН са издадени 13 наказателни постановления, които са обжалвани от нарушителите пред Софийски районен съд, Районен съд - Ботевград и Районен съд - Плевен.

III. Констатираните факти съдържат данни за извършени престъпления от общ характер по смисъла на Наказателния кодекс, с оглед на което на Дирекция национална служба Полиция - МВР (ДНСП), на основание чл. 174, ал. 2 от НПК е изпратено писмо, изх. № 04-02-15/10.02.2006 г., в което са описани фактите по 11 случая и е отправено искане за предприемане на действия по компетентност.

Във връзка с констатираните данни за извършени престъпления до клиентите на посредника са изпратени 10 писма за потвърждение дали са сключили лично въпросните договори или не. В КФН са постъпили 4 писма с отрицателен отговор и 2 с положителен отговор.

Във връзка с наше писмо, изх. № 04-02-15/10.02.2006 г., ДНСП е изискала от КФН информация за Димитър Георгиев Димитров като лице по чл. 21, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1. Данните са предоставени на ДНСП на 27.03.2006 г. във връзка с работата по тяхна преписка, вх. № В-2567/2006 г. От предоставената информация е видно, че Димитър Димитров е сключил сделка за продажба на 144 682 бр. ПКБ чрез „Буливестмънт“ АД.

Във връзка с наше писмо, изх. № 04-02-15/10.02.2006 г., на 20.03.2006 г. ДНСП е изискала от КФН информация относно уведомленията представени от „Буливестмънт“

АД по чл. 74, ал. 3 от ЗППЦК за обема на сключените сделки с компенсаторни инструменти от 01.09.2005 г. до месец март 2006 г. Информацията е изискана с оглед извършване на проверка от ДНСП по преписка, вх. № В-2567/2006 г., за незаконосъобразно разпореждане с компенсаторни инструменти. Отговор на ДНСП е изпратен на 23.03.2006 г.

По искане на ДНСП от 08.03.2006 г. с писмо, изх. № 91-02-191/03.04.2006 г., във връзка с работата по преписка, вх. № В-2989/17.02.2006 г., по описа на ДНСП, е изпратена справка от „Централен депозитар” АД за сключени от Севдалин Русанов сделки с ценни книжа, компенсаторни инструменти и инвестиционни бонове. Информацията е изпратена и във връзка с постъпила жалба от С. Русанов срещу „Буливестмънт” АД.

С писмо, вх. № 04-02-49/19.04.2006 г., от І РПУ-СДВР е изискана информация във връзка с извършването на разследване по преписка, вх. № 9744/06 г. по описа на І РПУ-СДВР. Информацията е свързана с факта дали Филка Христова е сключвала сделки с компенсаторни инструменти и чрез кой инвестиционен посредник е извършено това. При извършване на проверката се установи, че сделката за продажба на 35 135 бр. ПКБ е сключена чрез ИП „Буливестмънт” АД, за което е уведомено І РПУ.

С писмо, изх. № 92-00-103/14.03.2006 г., на ДНСП е изпратена събраната информация по сключена сделка с Вичка Атанасова Стоянова чрез „Буливестмънт” АД, видно от която са налице данни за извършени престъпления от общ характер.

Направените в хода на проверка по Заповед № 346/25.11.2005 г. констатации са свързани с:

- Неправомерни продажби на компенсаторни инструменти, собственост на починали лица, след датата на тяхната смърт или собственост на живи лица чрез използването на неистински документи;
- Неправомерни продажби на акции, собственост на починали лица, след датата на тяхната смърт или собственост на живи лица чрез използването на неистински документи.

От правна страна приемам за установено следното:

1. Относно нарушенията на чл. 17, ал. 1 от Наредба № 1.

Сключването на договора за сделки с ценни книжа се извършва между инвестиционния посредник и клиента, като в договора задължително трябва да има индивидуализация на страните. Самоличността на клиента следва да бъде проверена, като за това се събират нормативноустановени документи, т.е. с тяхното комплектоване се звършва фактическия състав по установяване на правни отношения между клиент и инвестиционен посредник. Изрично е въведена забрана в чл. 17, ал. 1 от Наредба № 1 за инвестиционния посредник да сключи договор с клиент, когато клиентът не е представил или не е подписал всички необходими документи по чл. 12, 13 и 16 от цитираната наредба. Нарушаването на подобна забрана в много сериозна степен застрашава и уврежда интереса на инвеститорите, тъй като инвестиционният посредник или негови служители са извършили и могат да извършват за в бъдеще действия без знанието на отделни физически лица (клиенти), в разрез с тяхната воля и без тяхно знание.

Сключването на договорите с клиенти въпреки липсата на всички необходими документи, е нарушение на чл. 17, ал. 1 от Наредба № 1 и дава възможност на инвестиционния посредник да извършва незаконосъобразни действия като вписва в договора волеизявления на лица, идентифицирани като други, които са починали години по-рано.

2. Относно нарушения по чл. 18, ал. 8 от Наредба № 1.

Съгласно изискването на Наредба № 1 лицето, което приема поръчка за сделки с ценни книжа съставя декларация, че е проверило самоличността на клиента. В конкретния случай, нито Димитринка Костова (брокер при «Буливестмънт» АД), нито Евгения Микова (лице по чл. 21, ал. 1, т. 2) са съставили такива декларации, с което са застрашили сигурността на инвеститорите, тъй като принципите на идентификация на клиента са залегнали като основни в дейността на инвестиционните посредници. Нещо повече, лицата, които са се представили за клиенти на посредника, не са били действително тези, чиито лични карти са притежавали. Истинските притежатели на документите за самоличност са починали преди повече от 3 години. Формалният подход при проверка на самоличността на физическо лице, което се представя за друго, е нарушение, което застрашава не само интереса на инвеститорите, но подкопава изцяло стабилността и общественото доверие в пазара на ценни книжа.

3. Относно установената липса на декларации по чл. 19, ал. 1 от Наредба № 1:

Значението на цитираните декларации е да се установи наличието или липсата на определени обстоятелства към момента на подаване на поръчката от страна на клиента. Само при изрично деклариране от клиента, че не са налице обстоятелствата по чл. 19, ал. 1 от Наредба № 1, инвестиционният посредник има право да изпълни подадената поръчка. Неизискването на декларациите води до невъзможност както за инвестиционния посредник, така и за регулаторния орган да установи дали изискванията на чл. 19, ал. 1 от Наредба № 1 са били спазени при подаване на поръчката. С оглед факта, че в декларациите се изразява волята на клиента на посредника те следва да се подпишат именно от клиента (или негов представител), а не от трето лице. Следователно, при подписването на декларациите не от клиент, а от лице по чл. 21, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 се създава възможност за допускане до пазара на ценни книжа (и приравнени на тях платежни инструменти) на лица по отношение, на които съществува потенциален риск да притежават вътрешна информация за ценните книжа, за които се подава поръчката, или да подадат поръчка за продажба на блокирани ценни книжа.

4. Относно нарушенията по чл. 12, ал. 2 и 3 от Наредба № 1:

Идентификацията на клиента е основно задължение на посредника при сключване на договор за сделки с ценни книжа, това е и първото действие, с което Наредба № 1 свързва създаването на формалноправна връзка между посредника и клиента. Снемането на самоличност на клиента предхожда сключването на договор с него. За извършването на проверката се съставя декларация, както изрично е предвидено в **чл. 12, ал. 2 от Наредба № 1**. В конкретния случай, Е. Микова (лице по чл. 21, ал. 1, т. 2) и Д. Костова (брокер) при «Буливестмънт» АД не са извършили проверка на самоличността на представилия се пред тях клиент. От описаните т. I, т. 1 и 6 факти е видно, че не е било възможно клиентите на посредника да са били действително лицата, за които са се представили, защото те са починали преди повече от 3 години. Неснемането на самоличност на клиент и пренебрегването на това задължение на брокера е довело до сключване на договор с лице, което се представя за друго, починало по-рано, и безсъмнение е застрашило инвеститорския интерес.

Нарушенията по чл. 12, ал. 3 от Наредба № 1, извършени от Ива Тодорова, показват само формално наличие на вътрешен контрол в инвестиционния посредник, без обаче реално да се осъществяват контролни действия. По такъв начин, не само се нарушават нормативно установени изисквания, но се създават и предпоставки за други незаконосъобразни действия, което от своя страна води до застрашаване на интересите на клиентите. Вътрешният контрол не е констатирал пропуските по договорите и по този начин е поставил в опасност законосъобразното пораждаване на отношенията между страните по него. От друга страна, със съставянето на документи за извършени проверки

на договорите и декларациите към тях и за съответствието на последните с нормативните изисквания привидно се създава сигурност, че правоотношенията между инвестиционния посредник и неговите клиенти са породени законосъобразно. В значителна степен е застрашена сигурността на клиентите, тъй като вместо собственоръчен подпис на лице от отдела за вътрешен контрол е поставен печат с подписа му, което не гарантира, че проверка за законосъобразност е извършена от лицето, имащо нормативно задължение за това.

Подобно действие показва наличието само на формален контрол от страна на лицето за вътрешен контрол и създава реална възможност за незаконосъобразно пораждаване и развитие на отношенията между посредника и евентуалните му клиенти, и по този начин – до застрашаване на интересите на инвеститорите.

5. Относно нарушенията по чл. 40, ал. 4 от Наредба № 1:

Задълженията на лицето въвело данните в дневника и на лицето от отдела за вътрешен контрол за заверка на ежедневните разпечатки на дневника, въведени в чл. 40, ал. 4 от Наредба № 1, има за цел да гарантира верността на направената разпечатка. От друга страна, задължението заверката да се извършва в края на всеки работен ден е предвидено с оглед осигуряване на допълнителна проверка както на въведените данни, така и на съответствието на извършените от инвестиционния посредник действия (които се отразяват в дневника) с клиентските нареждания и с изискванията на закона (завеждане и изпълнение по реда на постъпването им, изпълнение при първа възможност, неотклонение от поръчката и т.н.). Служителят от отдела за вътрешен контрол проверява вписването на всички изискуеми реквизити и съответствието им с действително настъпилите обстоятелства, а поставянето на заверка е обща гаранция за правилното и законосъобразно водене и попълване на документите в инвестиционния посредник. Използването на печат изобразяващ подпис не гарантира, че заверка е извършена от лицето, което е следвало да завери разпечатката от дневника за сделки на «Буливестмънт» АД. Предвид горното, нарушението по чл. 40, ал. 4 от Наредба № 1 от една страна създава възможност за отразяване на неверни данни във водената отчетност и несигурност на документооборота на дружеството, а от друга води до оставане на извършените през деня действия по клиентски нареждания без своевременна проверка, а следователно и до застрашаване на инвеститорския интерес.

6. Относно нарушението по чл. 52, ал. 2, предложение второ, във връзка с чл. 52, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1.

Заверката на копие на личната карта на клиент по договор за сделки с ценни книжа по реда на чл. 13, ал. 4 от Наредба № 1 гарантира реалното извършване на проверка на оригинала на документа за самоличност на клиента и съответствието му с оставащото в архива на посредника копие. Заверката е следвало да се извърши чрез полагане на подпис на лице от отдела за вътрешен контрол, а вместо това е положен печат изобразяващ подпис, което е нарушение на чл. 52, ал. 2 от Наредба № 1.

Липсата на заверка на копие на личната карта на клиента по договор за сделки с ценни книжа от страна на лицето за вътрешен контрол в ИП не удостоверява, че в действителност копие съответства на оригинала и не гарантира, че договорът е сключен с посоченото лице, което застрашава интересите на вписаното като клиент лице.

7. Относно нарушението по чл. 54б, ал. 1 от Наредба № 1.

Лицето от отдела за вътрешен контрол в края на всяка работна седмица проверява приетите поръчки, както и документите, представени и съставени във връзка с тях. Такова задължение е израз на засилен контрол и е гаранция за законосъобразната дейност на инвестиционния посредник. За извършената проверката следва да се състави протокол.

Фактът, че Петя Петкова, лице от отдела за вътрешен контрол, е съставила протокол, в който е посочила, че не е установила нарушения, но такива са констатирани с акт за установяване на административно нарушение № Р-06-19/01.02.2006 г., показва, че вътрешният контрол и проверките в самия посредник са формални. Такива проверки не само че не спомагат за подобряване на дейността и отчетността в посредника, а създават предпоставки и улесняват извършването на други административни нарушения.

8. Извършените от Станимир Стефанов Пандурски действия, посочени в т. I, 7-11 от фактическата част на настоящото решение, в качеството му на лице по чл. 21, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 при „Буливестмънт” АД, са несъвместими с дължимата грижа, която той е следвало да положи за интересите на клиентите на „Буливестмънт” в качеството си на лице, приемащо поръчки и сключващо договори за сделки с ценни книжа от името и за сметката на инвестиционния посредник. По този начин, с действията си Ст. Пандурски е застрашил в сериозна степен интереса на инвеститорите.

9. Относно нарушението по чл. 35, ал. 3 от Наредба № 1.

Установеното нарушение на чл. 35, ал. 3 от Наредба № 1, във връзка с дейността на “Буливестмънт” АД като регистрационен агент е свързано със съставяне на декларация, че клиентът е подписал всички необходими документи след като е проверена самоличността му. Проверка на самоличността обаче не би могло да се извърши, тъй като клиентът на посредника е бил починал преди 5 месеца и подписалият договора клиент не е бил лицето, за което се е представил.

Неснемането на самоличност на клиента и пренебрегването на това задължение на лице по чл. 21, ал. 1, т. 2 е довело до сключване на договор с лице, което се представя за друго, починало по-рано и без съмнение застрашава инвеститорския интерес. Предвид което, прилагането на принудителна административна мярка по чл. 212, ал. 1, т. 1 от ЗППЦК от вида на превантивните е необходимо, за да се предотврати извършването на бъдещи закононарушения и техните вредни последици в дейността на посредника като регистрационен агент. С оглед изложения аргумент е открито производството по прилагане на принудителна административна мярка за спиране извършването на дейност като регистрационен агент от “Буливестмънт” АД за срок от 6 месеца.

Въз основа на всичко изложено по-горе може да бъде направен следният извод:

Характерът и броят на констатираните по време на проверката на “Буливестмънт” АД нарушения, извършени от лица, работещи за инвестиционния посредник, обуславят необходимостта от прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) спрямо дружеството.

Във връзка с представените с писмо, вх. № РГ-03-117/8/05.06.2006 г., от „Буливестмънт” АД обяснения и възражения в откритото производство по прилагане на ПАМ може да се посочи следното:

1. В т. 1 на представеното възражение се твърди, че снемане на самоличността на клиентите от служители на посредника е извършвано и е осъществявано на база представени от клиентите документи за самоличност. Направено е твърдение, че „разкриването на идентичност между лице и документ е в патримониума на органите на МВР и в този смисъл служителите на посредника не следва да носят отговорност”.

Във връзка с изложеното в т. 1 от възражението може да се посочи следното:

Снемането на самоличност на клиент на инвестиционния посредник не се изразява във формална проверка дали клиентът има лична карта или не, а в реално снемане на самоличност на клиента. От една страна, обстоятелството, че клиентът е починал, преди да се „яви” при инвестиционния посредник, не може да бъде установено от лицето,

склучващо договора по чл. 12, ал. 1 от Наредба № 1 и приемащо поръчка във връзка с него. От друга страна, действителното изпълнение на задължението за снемане на самоличност на клиента изисква извършването на действия, които биха дали основание за съмнение у служителя на посредника в представения при него документ за самоличност. Законът и актовете по прилагането му не установяват задължение на инвестиционния посредник или лицата, които работят за него, да правят справки „по масивите на МВР”, а да бъде установена самоличността на клиента на инвестиционния посредник. За изпълнението на това задължение е необходимо да се съпостави снимката на личната карта на клиента и действително явилото се лице, както и да се установи дали явеният се е запознат с данните, вписани в документа за самоличност (изискуеми съгласно чл. 16, ал. 1 и чл. 26, ал. 1 от Закона за българските документи за самоличност). Снимката към документите за самоличност служи изключително за визуално съпоставяне, установяване и удостоверяване на самоличността на българските граждани. Предназначението на документа за самоличност е не само удостоверяване на самоличността на лицето, но също така служи и за неговата идентификация. Съгласно параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за българските документи за самоличност, съдържащ легално определение на понятието документ за самоличност, това е удостоверителен документ, издаден от компетентни органи, с цел индивидуална квалификация на българските граждани. Следователно, снимката като елемент от документа за самоличност, осигурява максимално успешна идентификация на лицето (Решение 11820/19.12.2002 г. на ВАС по адм. д. 7035/2002 г.).

Тоест, лицето по чл. 21, ал. 1 от Наредба № 1 следва да извърши фактически действия, изпълващи със съдържание задължението за „проверка на самоличност” на клиент. Посочването, че личната карта на клиента е със статус унищожена (по сключена сделка с Николина Цветанова Цветкова), не е направено с цел да се вмени задължение на лице по чл. 21, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 при посредника да разполага с данни, до които няма достъп. Посочването е направено като фактическа констатация при извършване на проверката.

Не може да се приеме изложеният аргумент, че „разкриване на идентичност между лице и документ е в патримониума на органите на МВР”, тъй като идентичност има между два еднородни обекта – физическото лице и представеният документ за самоличност не са идентични и никога не биха могли да бъдат. Документът за самоличност отразява определени обстоятелства относно притежаващото документа физическо лице и именно тези обстоятелства е следвало да бъдат съпоставени от служителя на посредника, сключващ договора с явилото се пред него лице. Разкриването на идентичност не е в ничий патримониум, тъй като „патримониум” е имуществената сфера на определено физическо или юридическо лице, която се променя във връзка с упражняването на право на собственост върху определени вещи, а очевидно е, че задължението („разкриване на идентичност”) не попада в ничий имуществен кръг, още повече този на МВР.

При условие, че се има предвид, че задължението за снемане на самоличност и установяване на съмнения в легитимацията на лицето принадлежи на органите на МВР, то такъв извод не може да бъде споделен, тъй като чл. 12, ал. 2 от Наредба № 1 ясно определя чие е задължението за проверка на самоличността на клиента – на брокера или на лице по чл. 21, ал. 1, т. 2 от същата наредба.

Предвид изложеното, лицата по чл. 21, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 при „Буливестмънт” АД не са изискали всички необходими документи от техните клиенти при сключване на договора за сделки с ценни книжа, защото това е било невъзможно, предвид факта, че клиентите са били починали по-рано.

2. В т. 2 на представеното възражение се твърди, че административнонаказателните преписки срещу Станимир Пандурски са прекратени от зам.-председателя с мотив, че

представляват „маловажен случай, от който не са произтекли вредни последици за посредника и/или за трети лица”.

Във връзка с изложеното в т. 2 от възражението може да се посочи следното:

Производството по прилагането на ПАМ е различно по своята правна същност от административнонаказателното производство. То е система от мерки на компетентния административен орган (в случая зам.-председателят, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност” към КФН), предназначена да осигури изпълнението на охраняваните и прилагани чрез нея правни норми. В ЗКФН като специален закон за това производство са въведени особени правила, регламентиращи издаването на този род индивидуални административни актове. Така в чл. 19, ал. 2, т. 1 са уредени компетентността на КФН и длъжностните й лица при осъществяване на проверки за изпълнението на ЗКФН, ЗППЦК и нормативните актове по прилагането му и на второ място, на отделно основание, проверки по предотвратяване и разкриване на нарушения. Става въпрос за специални правила (чл. 19, ал. 6 от ЗКФН), които предвиждат съставянето на констативни актове (в случая констативен протокол № Р-04-07/01.02.2006 г.) за извършената проверка и установените с този констативен акт нарушения са самостоятелно основание за налагане на ПАМ. Предвид различната правна природа на производството по прилагане на ПАМ и административнонаказателното производство, ирелевантен е въпросът дали въз основа на актовете за установяване на административни нарушения са издадени наказателни постановления, съответно дали те са влезли в сила.

Актът за установяване на административно нарушение и констативните протоколи от проверките имат за административния орган в производството по прилагане на ПАМ характера на официална констатация за наличието на закононарушение и налагането на последните не се влияе от хода на административнонаказателното производство (Решение 7548/17.07.2003 г. на ВАС по адм.д. 2520/2003 г.).

Законодателят не свързва възникването на основанието за прилагане на ПАМ - застрашаване на интересите на инвеститорите с издаден акт за установяване на административно нарушение или наказателно постановление във връзка с него. Застрашаването е факт, а не нарушение, за което се съставя акт, т. е. без значение е обстоятелството, че административнонаказателното производство е прекратено, тъй като това не води до извода, че не са застрашени интересите на инвеститорите. Следва да се има предвид и, че е прекратено като маловажен случай всяко производство по отделно, но в своята съвкупност и като се прецени броят на всички нарушения се налага изводът, че в резултат от действията на Станимир Пандурски са застрашени интересите на инвеститорите.

Не на последно място, от застрашаването на интересите на инвеститорите не произтичат вредни последици за трети лица – напротив, такива последици *биха могли* да настъпят, но не са се осъществили в обективната действителност. В случай, че бяха настъпили такива последици, би било налице увреждане, а не застрашаване на инвеститорския интерес. С оглед на това, възражението, че не са настъпили вредни последици не може да се приеме като основателно и не води до извода, че не е застрашен интересът на инвеститорите.

3. В т. 3 от постъпилото възражение се твърди, че Ива Георгиева Тодорова не отрича авторството на положените подписи върху документите - обект на проверката.

Съгласно чл. 12, ал. 3 от Наредба № 1, лице от отдела за вътрешен контрол съставя документ за извършена проверка. Под документ следва да се разбира изрично, конкретно, писмено изявление, което съдържа факти или обстоятелства, които имат правно значение. Следователно, в конкретния случай лице от отдела за вътрешен контрол е следвало да състави конкретно писмено изявление, указващо, че е извършило проверката по чл. 12, ал. 3, изр. първо от Наредба № 1. За да е налице „документ”, както изрично изисква Наредба

№ 1, е необходимо да има изразено мисловно съдържание и ясно да е определен авторът на документа, който автор наредбата свързва с качеството „лице от отдела за вътрешен контрол”. Полагането на печат вместо саморъчен подпис на автора на документа не дава възможност да се установи кой е действителният автор, а оттам и дали е спазено задължението именно лице от отдела за вътрешен контрол да състави изискуемия документ за извършена проверка.

Полагането на печат, изобразяващ подпис, вместо саморъчен подпис от лице от отдела за вътрешен контрол при заверка на документа за самоличност на клиента е в пълно противоречие с чл. 13, ал. 4 от Наредба № 1, указващ, че се полага „подпис” от лицето, извършило заверката.

Във връзка с направеното възражение следва да се изтъкне, че КФН или нейни служители в нито един акт от какъвто и да е вид не са оспорвали авторство на подписи, положени от Ива Тодорова. Следва да се има предвид, че „подпис” е саморъчно положен от едно лице знак (името му, стилизирана версия на името или инициали), идентифициращ го именно като това лице. Съставените актове за установяване на административни нарушения № Р-06-31/01.02.2006 г., Р-06-32/01.02.2006 г., Р-06-33/01.02.2006 г. и Р-06-46/01.02.2006 г. установяват, че Ива Тодорова вместо саморъчен подпис е положила печат, изобразяващ подпис. Следователно възражението, че И. Тодорова потвърждава авторството на подписите си е неотносимо, тъй като такива изобщо не са положени и затова не са били обект на административнонаказателно производство, а такъв са само положените печати, изобразяващи подпис.

4. На следващо място, в представеното възражение се посочва, че става дума за формални нарушения не на ЗППЦК, а на акт по прилагането на закона, при което не са били увредени или заплашени интересите на инвеститорите. Във връзка с изложеното възражение може да се посочи следното:

Относно твърдението, че констатираните нарушения не могат да засегнат интересите на инвеститорите:

Във възражението правилно е посочено, че констатираните административни нарушения са формални, т.е. изразяват се в неспазване на определени административноправни норми, които осигуряват нормалното и правилно развитие на отношенията между инвестиционния посредник и клиента. В конкретния случай е необходимо да е налице само формалното нарушаване на тези норми, без да е нужно да настъпят реални материални увреждания на клиентския интерес. Тъй като обаче нарушените разпоредби са създадени с оглед гарантирането на законосъобразното и правилното развитие на правоотношенията между инвестиционния посредник и неговите клиенти, самият факт на неспазване на нормативно установените правила за сключване на договори и приемане на поръчки е достатъчно основание за застрашаване на инвеститорския интерес, а следователно и за прилагане на ПАМ.

Видно от изложеното по-горе, петима служители на “Буливестмънт” АД са извършили общо 62 административни нарушения. Характерът и количеството на извършените нарушения водят до извода, че е налице трайна практика за неспазване на нормативните изисквания в дейността на инвестиционния посредник. Нарушенията не могат да се определят като инцидентни, с оглед на което може да се направи заключението, че инвестиционният посредник не е осигурил необходимите условия за изпълнение на установените в закона задължения. С оглед на това, налице е непосредствена опасност от извършване на нови административни нарушения от „Буливестмънт” АД на инвестиционния посредник. От друга страна, системното несъобразяване с императивните разпоредби на закона създава предпоставки за увреждане на интересите на инвеститорите.

5. В представеното възражение е посочено, че принудителната мярка, за чието прилагане е открито производство, “няма да осъществи законовите цели, с оглед на които се налагат принудителните мерки като вид държавна принуда”. Твърди се, че мярката няма да бъде нито превантивна, нито преустановителна, “защото тези мерки се прилагат в случаи когато деянието е започнало, но не е било приключило в момента на вземане на мярката”, нито ще има за цел отстраняване на вредните последици от нарушенията, тъй като “не са настъпили никакви вредни последици, което се потвърждава от акт на КФН, а именно резолюции № 37, 38, 39, 40, 41 от 09.05.2006 г. за прекратяване на административнонаказателни преписки”. Възражението на “Буливестмънт” АД е, че мярката не е от вида на превантивните, защото нарушенията извършени от негови служители са формални. Посочено е също и, че не е налице целта по чл. 22 от ЗАНН за прилагане на ПАМ - отстраняване на вредните последици от нарушенията, т.е. ПАМ не е от вида на възстановителните.

Във връзка с изложените твърдения в представеното възражение може да се посочи следното:

Твърденията на “Буливестмънт” АД, че ПАМ, за чието прилагане е открито производството, че не е от вида нито на преустановителните, нито на възстановителните, е правилен. Откритото производство е за прилагане на ПАМ с превантивен характер. Фактът, че нарушенията извършени от служителите на посредника са формални не променя вида на принудителната административна мярка и това е разяснено в т. 4 по-горе.

От една страна, видно от изложените фактически констатации, служители на инвестиционния посредник са извършили множество нарушения на Наредба № 1 (акт по прилагането на ЗППЦК). Констатираното системно несъобразяване в дейността на “Буливестмънт” АД с императивни правни норми създава непосредствена опасност от извършване на нови административни нарушения предпоставя необходимостта от прилагане на принудителна административна мярка от вида на превантивните, а именно – с оглед предотвратяване на извършването на бъдещи закононарушения и техните вредни последици.

От друга страна, системното несъобразяване от страна на служители на инвестиционния посредник и от лица, които сключват сделки за сметка на дружеството, с императивните разпоредби на закона и характерът на извършените нарушения създават предпоставки за увреждане на интересите на инвеститорите. С оглед предотвратяването на бъдещи нарушения, които реално ще увредят интересите на инвеститорите, се налага прилагането на ПАМ.

Налице е комплексно основание за прилагане на ПАМ – извършените от служители на инвестиционния посредник и от лица, които сключват сделки за сметка на дружеството, закононарушения и застрашаването на интересите на инвеститорите. Целта на ПАМ е предпазване на инвеститорите от увреждане на техните интереси чрез извършване на нарушения на нормативно установените правила за сключване на сделки с ценни книжа, като считаме, че тази цел ще бъде реализирана в пълнота с прилагането на предвидената в чл. 212, ал. 1, т. 1 и 4 от ЗППЦК мярка.

6. Не може да се приеме за основателно и възражението, че с мярката по т. 4 на чл. 212, ал. 1 ЗППЦК се отнема „част от издаденото разрешение за извършване на дейност” като инвестиционен посредник на “Буливестмънт” АД. Видно е, че ПАМ, за чието прилагане е откритото производство, не е насочена към отнемане на лиценза на “Буливестмънт” АД, а са въведени временни ограничения в упражняването на инвестиционните услуги и дейности, посочени в него. Възразяваната ПАМ е само относно определени ценни книжа и инструменти, които са изчерпателно изброени – акции и компенсаторни инструменти, а не по отношения на целия лиценз притежаван от

инвестиционния посредник и в тази връзка не се дерогират нормите на чл. 212, ал. 2 или чл. 68, ал. 1 от ЗППЦК.

Съдържанието на ПАМ по чл. 212, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК, за чието прилагане е откритото производство, попада в законовото правомощие на зам.-председателя “да спре за срок до 6 месеца извършването на сделки с определени ценни книжа”. Позоваването на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗКФН е неотносимо към прилаганата ПАМ, тъй като в ЗКФН изрично са формулирани ПАМ, които КФН има право да прилага – чл. 13, ал. 1, т. 8, 9, 10 и 11. Цитираните точки съответстват на посочените ПАМ в чл. 212, ал. 1, т. 5, 6 и 7 от ЗППЦК. Точка 4, както и точка 1 не са посочени в правомощията на КФН, а принципът на остатъчната компетентност не намира приложение в административното право - следователно компетентен орган да наложи тази мярка е зам.-председателят.

В представеното възражение е коментирано съдържанието на ПАМ, за чието прилагане е откритото производство. Посочено е, че тази мярка “не може да бъде приложима към лице, получило разрешение да извършва определена дейност (в случая инвестиционен посредник), а към определени ценни книжа”. Във връзка с предходното твърдение може да се посочи следното:

Да се твърди, че мярката по т. 4 на чл. 212, ал. 1 от ЗППЦК се налага по отношение на ценни книжа е неправилно, защото ПАМ се прилага спрямо адресат, т.е. правен субект (физическо или юридическо лице), а не на обект, каквито се явяват ценните книжа. ПАМ по чл. 212, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК може да се прилага и спрямо инвестиционни посредници, тъй като те се явяват поднадзорни лица на КФН. Не е предвидено никакво изрично изключение от приложимостта на т. 4 и не би могло нормативно установеното право на зам.-председателя да наложи такава ПАМ, да се тълкува стеснително спрямо инвестиционните посредници.

7. Във внесеното възражение е посочено, че компенсаторните инструменти „не са ценни книжа и за сделки и действия с тях само се прилагат глави трета, пета и девета” от ЗППЦК, “но не и глава първа, където се указва кои са ценните книжа по смисъла на ЗППЦК” и глава деветнадесета, която предвижда принудителните административни мерки по ЗППЦК. Предвид, което може да се отбележи следното:

Спирането на търговията се отнася за ценни книжа сделките, с които са подчинени на общ режим съгласно ЗППЦК. Следва да се има предвид и обстоятелството, че административният акт за прилагане на ПАМ от вида на превантивните се характеризира с широко приложение на принципа за оперативна самостоятелност на държавния орган. В случая, този принцип е реализиран във възможност за преценка, съобразяване и избор от страна на органа какво да бъде конкретното решение, какви да бъдат конкретните ограничения на дейността на инвестиционния посредник с оглед максимален ефект на приложената превантивна ПАМ. Предвид общия режим на сделките с акции и компенсаторни инструменти и с оглед насочеността на прилаганата мярка, с нея ще бъде спряна търговията не само с акции, но и с другата група активи.

Действително § 1а от допълнителните разпоредби (ДР) на ЗППЦК, посочва, че за сделки с компенсаторни инструменти се прилагат глави трета, пета и девета от закона, но съгласно § 2 от ДР на Наредба № 1, нейните норми се прилагат съответно и към компенсаторните инструменти по смисъла на Закона за сделките с компенсаторните инструменти. Следователно, нормативните задължения по Наредба №1 възникват и за сделки, чийто предмет са компенсаторни инструменти и именно превантивният ефект на принудителната административна мярка налага тя бъде приложена и за инструменти, приравнени по своя правен режим на търговия на безналичните акции и облигации. Целта на откритото производство е да бъдат предпазени инвеститорите от застрашаване на техните интереси чрез извършване на нарушения на нормативно определените правила за търговия с ценни книжа. Именно поради тези причини компенсаторни инструменти са

включени в обхвата на принудителната административна мярка, за чието прилагане е откритото спрямо “Буливестмънт” АД производство.

8. Мярката по т. 1 и 4 на чл. 212, ал. 1 от ЗППЦК има за цел да предостави на инвестиционния посредник възможност да коригира дейността си, да подобри вътрешния си контрол, начина на приемане на поръчки и сключване на договори, като същевременно инвестиционният посредник не може да извършва сделки с изрично определени активи и да извършва дейност като регистрационен агент, с оглед предотвратяване на извършването на нарушения в периода на съобразяване с нормативните изисквания и гарантиране на интересите на инвеститорите. Поради изложените съображения, ПАМ за чието прилагане е откритото производство, се явява законосъобразна и правилна.

Постъпилите възражения и обяснения не могат да бъдат приети за основателни и не обосновават прекратяването на откритото производство, съответно промяна в съдържанието на прилаганата ПАМ.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 15, ал. 1, т. 4 от ЗКФН и чл. 212, ал. 1, т. 1 и 4 от ЗППЦК, във връзка с чл. 213, ал. 4 и чл. 214, ал. 2 от ЗППЦК

РЕШИХ:

Задължавам “Буливестмънт” АД, гр. София, да спре за срок от 6 месеца извършването на сделки с акции и компенсаторни инструменти.

Задължавам “Буливестмънт” АД, гр. София, да спре за срок от 6 месеца извършването на дейност като регистрационен агент.

Решението подлежи на незабавно изпълнение, независимо от неговото обжалване.

Решението подлежи на обжалване по административен ред пред Комисията за финансов надзор в седемдневен срок от съобщаването му, на основание чл. 15, ал. 3 от ЗКФН.

Решението не подлежи на обжалване по съдебен ред, на основание чл. 15, ал. 4 от ЗКФН.

**ЗАМ.-ПРЕДСЕДАТЕЛ, РЪКОВОДЕЩ
УПРАВЛЕНИЕ “НАДЗОР НА
ИНВЕСТИЦИОННАТА
ДЕЙНОСТ”:**

(Д. Ранкова)